

01/06/17

มอร์นิ่ง มูร์ลี

โอม ซานติ

บัฟฟาโล

มูฮัมหมัด

สาระ: ลูกๆที่แสนหวาน นี่คือการเรียนสำหรับการกลับมาเป็นนารายณ์จากนายธรรมดา ผู้ที่กำลังสอนลูกๆอยู่ก็คือ พ่อที่แท้จริง ครูที่แท้จริง และสัทกูรูที่แท้จริง ศรัทธาของลูกๆในสิ่งนี้ต้องมั่นคง

คำถาม: สิ่งใดที่ลูกๆ ไม่ควรจะมีควมวิตกกังวลแม้เพียงเล็กน้อย และเพราะเหตุใด

คำตอบ: หากขณะที่กำลังทำตามหนทางนี้ ใครบางคนหัวใจวายและจากร่างของเขาไป ลูกๆไม่ควรจะกังวลเพราะลูกๆรู้ว่าแต่ละคนต้องเล่นบทบาทของตนเอง ลูกๆควรมีความสุข เพราะลูกๆว่าดวงวิญญาณนั้นได้เอาสันสกฤตของความรู้และโยคะไปกับเขาด้วย ดังนั้น ในเวลานี้เขาจะรับใช้บาร์ตาได้ดียิ่งขึ้น ไม่มีเรื่องของความวิตกกังวล นี่เป็นสิ่งที่ลูกๆกำหนดไว้แล้วในละคร

เพลง: ท่านคือแม่ และท่านคือพ่อ

โอม ซานติ พ่ออธิบายนแก่ลูกๆ ลูกๆรู้ว่าพ่อเรียกลูกๆว่า ลูกๆ และบัฟฟาโลนั้นอยู่รวมกัน บัฟฟาโลมาก่อน และจากนั้นก็จะเป็นลูกๆ นี่เป็นสิ่งที่สร้างใหม่ พ่อกำลังสอนราชาโยคะ ท่านกำลังสอนราชาโยคะแก่พวกเราเช่นที่ท่านเคยทำเมื่อ 5,000 ปีที่แล้ว ต่อมาในหนทางบักตี พวกเขาได้ทำหนังสือขึ้นมาเล่มหนึ่งซึ่งอยู่บนพื้นฐานของสิ่งนี้ และเรียกว่ากิตะ อย่างไรก็ตาม ในเวลานี้ ไม่ใช่เรื่องของกิตะ พวกเขาได้ทำคัมภีร์นั้นในภายหลัง และเรียกสิ่งนั้นว่าศรีมัททกวีตาคัมภีร์ของราชาโยคะที่ง่ายตาย

ไม่มีประโยชน์ใดจากการอ่านคัมภีร์ของหนทางบักตีและลูกๆไม่สามารถได้รับมรดกเพียงแค่การจดจำชีพบาบา

ลูกๆสามารถประกาศสิทธิ์ในมรดกเพียงในเวลานี้เท่านั้น ในยุคบรรจบพบกัน พ่อคือผู้ให้มรดกที่ไม่มีขีดจำกัดและท่านควรจะให้สิ่งนี้ในยุคบรรจบพบกันเท่านั้น พ่อสอนราชาโยคะ มีความแตกต่างราวกับกลางวันและกลางคืนในสิ่งที่ผู้เดียวสอนและสิ่งที่นักปราชญ์และนักบุญอื่นๆ สอนกัน พวกเขาจะมีกิตะอยู่ในสติปัญญา พวกเขาเชื่อว่ากฤษณะได้พูดกิตะและโยธาได้เขียนสิ่งนั้นลงไป อย่างไรก็ตาม กฤษณะไม่ได้พูดกิตะ เพราะนั่นไม่ใช่เวลาของเขา และดังนั้นรูปแบบของกฤษณะก็ไม่สามารถคงอยู่ในเวลานั้นได้ พ่ออธิบายนและทำให้ทุกสิ่งชัดเจน ท่านพูดว่า เวลานี้ จงตัดสินใจด้วยตนเอง! ชื่อของท่านโด่งดัง ผู้เดียวเท่านั้นที่บอกว่าจะเปลี่ยนนายธรรมดาให้เป็นนารายณ์ได้ ลูกๆ

รู้ว่าพวกเรากำลังนั่งอยู่ในโรงเรียนแห่งนี้และไฟบุษย์ของความรู้ของรูตราเพื่อที่จะเปลี่ยนนายธรรมดาให้เป็นนารายณ์ ชื่อว่า “ชีฟ บาบา” นั่นดี มีทั้งพ่อและดาด้วยแน่นอน ลูกๆมาที่นี่ด้วยศรัทธา พ่ออธิบายนสาระของพระเวทและคัมภีร์ทั้งหมดผ่าน บราห์มาและยังกล่าวอีกด้วยว่า พ่อกำลังทำให้ลูกๆเป็นตริกาลดาร์ชิ (ผู้ล่วงรู้รูปกาลเวลาทั้งสาม) ไม่ใช่ว่าลูกๆกลายเป็นตริโลกนาล (นายของสามโลก) ไม่เลย ลูกๆกลายเป็นนายของดินแดนของชีวาเท่านั้น และนั่นไม่ได้เรียกว่าโลก โลกเป็นเพียงสถานที่ที่มนุษย์อาศัยอยู่ และนี่คือโลกมนุษย์ โลกที่มีชีวิต ขณะที่นั่นคือ โลกที่ไม่มีตัวตน ลูกๆเพียงได้รับความรู้ของสามโลกแต่ท่านไม่ได้ทำให้ลูกๆกลายเป็นนายของสามโลก ลูกๆได้รับความรู้ของสามโลก และเหตุนี้เองลูกๆถูกเรียกว่าเป็นตริโลกดาร์ชิ (ผู้ที่เห็นทั้งสามโลก) แม้กระทั่งลัทธิและนารายณ์ก็ไม่สามารถถูกเรียกว่าว่าเป็นนายของสามโลก วิษณุก็ไม่สามารถเรียกว่าเป็นนายของสามโลกเช่นกัน เพราะเขาไม่มีความรู้ของสามโลก

ลัทธิและนารายณ์คือผู้เป็นราตรีและกฤษณะผู้ที่อยู่ในวัยเด็กไม่ได้มีความรู้ของสามโลก ลูกๆต้องกลายเป็นตริกาลดาร์ชิ และได้รับความรู้ พวกเขาพูดว่ากฤษณะเคยเป็นนายของสามโลก อย่างไรก็ตาม นั่นไม่ใช่เลย นายของสามโลกจะเป็นผู้ที่ปกครองในสามโลก เขากลายเป็นนายของไวคุนถ (สวรรค์) เท่านั้น ยุคทองเรียกว่าไวคุนถ ยุคเงินไม่สามารถเรียกว่าไวคุนถ พ่อ (ชีฟบาบา) ไม่สามารถกลายเป็นนายของโลกลีได้ ชีฟบาบาเป็นเพียงนายของธาตุบราห์มา ธาตุสูงสุดเท่านั้น ท่านเป็นเพียงนายของบราห์มาน์เท่านั้นซึ่งเป็นสถานที่ที่พวกเรา ดวงวิญญาณอาศัยอยู่ในรูปไฟ บราห์มา วิษณุ และชางก้าอาศัยอยู่ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ดังนั้น ลูกๆจะเรียกพวกเขาว่าเป็นนายของสถานที่นั้น ในขณะที่ลูกๆเป็นนายของไวคุนถ ประเด็นหนึ่งคือ อาณาเขตที่ละเอียดอ่อน และอีกประเด็นหนึ่งคือ โลกที่ไม่มีตัวตน ลูกๆเท่านั้นที่สามารถกลายเป็นตริกาลดาร์ชิ ดวงตาที่สามของลูกๆถูกเปิด พวกเขาได้แสดงตาที่สามอยู่ตรงกึ่งกลางหน้าผาก เหตุนี้เอง พวกเขาจึงพูดว่า “ตริเนตร” (ผู้ที่มีสามตา) พวกเขาได้แสดงเทพพร้อมกับสัญลักษณ์นี้ แต่เมื่อลูกๆอยู่ในสภาพเหนือปวงกรรมเท่านั้นที่ลูกๆจะกลายเป็นผู้ที่มีสามตา นั่นอ้างอิงถึงเวลานี้ เหล่าเทพไม่ได้เป่าหอยสังข์แห่งความรู้ พวกเขาได้แสดงหอยสังข์ที่เป็นวัตถุ นั่นเป็นสัญลักษณ์ของปาก ลูกๆเป่าหอยสังข์ของความรู้ด้วยสิ่งนั้น ลูกๆกำลังศึกษาความรู้เช่นที่พวกเขาได้ศึกษาความรู้ในมหาวิทยาลัยใหญ่ นี่คือ มหาวิทยาลัยของพระเจ้าผู้เป็นพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ลูกๆคือ นักเรียนของมหาวิทยาลัยที่ใหญ่โตเช่นนั้น และพร้อมกับสิ่งนั้น ลูกๆยังรู้อีกด้วยว่า บาบาของเราคือ พ่อ ครู และสัทกูรูของเราด้วย ท่านเป็นทุกสิ่ง แม่และพ่อให้ความสุขแก่ลูกๆในทุกสถานการณ์ เหตุนี้เอง จึงมีคำกล่าวไว้ว่า ท่านคือแม่ และท่านคือพ่อ ผู้เดียวเท่านั้น หัวน้ำตาล(Saccharine)ที่อ่อนหวานอย่างยิ่ง ไม่มีใครจะอ่อนหวานได้เท่ากับเหล่าเทพอีกแล้ว ลูกๆ รู้ว่าบาร์ตาเคยมีความสุขอย่างยิ่ง สุขภาพดีและมั่งคั่งตลอดกาล บาร์ตาเคยบริสุทธิ์อย่างแท้จริง มีคำกล่าวอีกด้วยว่า บาร์ตาที่ปราศจากกิเลส อย่างไรก็ตาม ลูกๆไม่สามารถพูดเช่นนี้ได้อีกต่อไป เวลานี้ลูกๆจะพูดว่าบาร์ตามีเลสและไม่บริสุทธิ์ พ่ออธิบายนและทำให้ทุกสิ่งง่ายตายอย่างยิ่ง ลูกๆรักพ่อและมรดก บาบาทำให้ลูกๆอ่อนหวานอย่างยิ่ง ลูกๆรู้สึกด้วยเช่นกันว่าลูกๆต้องศึกษาเล่าเรียน และสอนผู้อื่นตามศรีมัท

นี่คือศรัทธาเดียวเท่านั้น เพราะนอกเหนือจากสิ่งนี้แล้วก็จะมีความทุกข์ทรมานอย่างมากสำหรับการกระทำของหลายชาติเกิด หากใครบางคนล้มป่วยและหัวใจวายในวันถัดไป เพียงแต่คิดว่านั่นเป็นชะตากรรมของละคร

ดวงวิญญาณนั้นอาจต้องเล่นบทบาทที่แตกต่างไปในเวลานี้ ดังนั้นจึงไม่มีเรื่องของความทุกข์ใด ละครถูกกำหนดไว้แล้ว เขาต้องเล่นอีกบทบาทหนึ่ง มีสิ่งใดที่ต้องวิตกกังวลอีกเล่า เขาจะรับใช้บาร์ตาได้ดียิ่งขึ้น

เพราะเขาได้เอาสันสการของการให้คุณประโยชน์แก่ผู้อื่นไปด้วย ดังนั้น ลูกควรจะมีความสุข ได้มีการอธิบายไว้ว่าแม้ว่าแม่ของลูกตาย ลูกก็ควรที่จะทานฮาลา! ต้องอาศัยความเข้าใจอย่างมากในสิ่งนี้ ลูกรู้ว่าเราคือนักแสดง แต่ละคนต้องเล่นบทบาทของตนเอง สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร ลูกต้องทั้งร่างหนึ่งและเล่นอีกบทบาทหนึ่ง ไม่ว่าสันสการใดก็ตามที่ลูกนำไปจากที่นี่ ลูกจะรับใช้ที่นั่นในวิธีการที่แฝงตัว สันสการคงอยู่ในดวงวิญญาณ ความเคารพได้ให้แก่ลูกๆที่สามารถทำงานรับใช้ได้เป็นอย่างดี ลูกๆเท่านั้นคือ ผู้ที่ทำงานรับใช้และนำคุณประโยชน์มาให้กับบาร์ด ที่เหลือทั้งหมดนั้นเป็นเหตุของความสูญเสีย พวกเขาทำให้บาร์ดไม่บริสุทธิ์ ยกตัวอย่าง เมื่อชั้นยาสซึขึ้นหนึ่งกำลังจะจากร่าง เขาจะนั่งลงในความเชื่อที่ว่าเขาจะจากร่างนั้นไป และหลอมรวมเข้ากับธาตุนคราห์ ในกรณีนั้น เขาไม่สามารถจะนำคุณประโยชน์มาให้ใครได้ เพราะเขาไม่ได้เป็นลูกของพ่อผู้ให้คุณประโยชน์ ลูกคือลูกๆของผู้ให้คุณประโยชน์ ดังนั้นลูกจึงไม่ได้สร้างการสูญเสียให้กับใคร ลูกควรจะไปเพื่อให้คุณประโยชน์ นี่คือโลกที่ไม่บริสุทธิ์ พ่อได้บัญญัติกฎขึ้นมาว่า เราไม่ต้องการสิ่งสร้างนี้ที่ถูกสร้างขึ้นมาจากการชกแฉกกับกิเลส สิ่งนั้นหาไม่ประธาน ครึ่งหนึ่งของวงจร

ลูกได้เป็นเหตุแห่งความทุกข์ให้แก่กันด้วยการใช้ดาบของตัณหาที่จะ วิญญาณปีศาจร้ายทั้งห้าของราวันเป็นเหตุแห่งความทุกข์แก่ลูก ดังนั้น สิ่งเหล่านี้จึงเป็นศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของลูก ไม่มีสถานที่ใดเช่น “สังกาทองคำ” ฯลฯ พวกเขาเพียงแค่แต่งเรื่องราวเหล่านั้นขึ้นมา พ่อพูดว่า นี่คือประเด็นที่ไม่มีขีดจำกัด โลกมนุษย์ทั้งหมดในเวลาที่ถูกผูกไว้ด้วยโซ่ตรวนของราวัน พวกเขาได้แสดงรูปภาพที่ดีในนิตยสาร ทุกคนอยู่ในกรงขังของราวัน ทุกคนอยู่ในกระท่อมของความทุกข์ ไม่มีกระท่อมที่เป็นอิสระจากความทุกข์ ไม่มีโรงแรมโอศกา (เป็นอิสระจากความทุกข์) ทั้งหมดคือ โรงแรมของความทุกข์ พวกเขามีการกระทำที่สกปรกอย่างยิ่ง! ลูกๆ รู้ว่าใครที่สะอาดและใครที่สกปรก เวลาที่ลูกกำลังจะกลายเป็นดอกไม้ ลูกๆ เข้าใจว่าบทบาทที่บันทึกไว้ในดวงวิญญาณยาวนานเพียงไร ประเด็นเหล่านี้เล่าสครรยอย่างย้ง ดวงวิญญาณที่เล็กนี้เต็มไปด้วยบทบาทที่ไม่สูญเสียของ 84 ชาตเกิด พวกเขาขังพูดอีกด้วยว่า เราไม่บริสุทธิ์และหาไม่ประธาน เวลาที่เป็นตอนจบ จะมีการนองเลือดโดยไร้สาเหตุ ผู้คนจำนวนมากตายด้วยระเบิดเพียงลูกเดียว

ลูกรู้ว่าเป็นโลกเก่าและโลกเก่านี้จะไม่หลงเหลืออยู่ นี่คือโลกเก่าและร่างเก่า และเวลานี้พวกเราต้องไปสู่โลกใหม่และรับร่างใหม่ เหตุนี้เอง เราจึงทำความเพียรพยายามบนพื้นฐานของศรัทธา ลูกๆ เหล่านี้ทั้งหมดเป็นผู้ช่วยของท่านอย่างแนบแน่น ด้วยการทำตามศรัทธาของศรี ศรี พวกเรากำลังจะกลายเป็นศรีลักษมีและศรีนารายณ์ ลูกจะไม่เรียกร้องประธานาธิบดีว่าเป็นประธานาธิบดี นั่นเป็นไปได้ พระเจ้าจะอวตารลงมาในก่อนกรวดก่อนหินได้อย่างไรเล่า มีการจดจำกันว่าท่านได้พูดไว้ว่า พ่อจะมาเมื่อมนุษย์ไร้ศีลธรรมอย่างถึงที่สุด พ่อต้องมาในตอนจบของยุคเหล็กเมื่อลูกได้้อยอย่างไม่บริสุทธิ์โดยสิ้นเชิง ลูกๆ เวลาที่ลูกต้องจดจำพ่อ พ่อของลูก บาบากล่าวว่า ลูกสามารถจดจำบาบาได้ไหม ลูกตอบว่า บาบา เราลืมท่านครั้งแล้วครั้งเล่า เพราะเหตุใดเล่า ลูกไม่เคยลืมพ่อทางโลกของลูกเลย อย่างไรก็ตาม นี่คือประเด็นใหม่อย่างแท้จริง พ่อไม่มีตัวตน เป็นจุด ลูกยังไม่ได้พัฒนาการฝึกฝนนี้ พวกเขาพูดว่า พวกเราไม่เคยได้ยินสิ่งนี้มาก่อน และเราก็ไม่เคยจดจำท่านในวิธีการนั้น แม้แต่เหล่าเทพก็ไม่มีความรู้ เพราะสิ่งนั้นได้หายไปอย่างสมบูรณ์

พวกเขาไม่สามารถถูกเรียกได้ว่าเป็นผู้คงกงจักรแห่งการสำนึกในตนเองด้วยเช่นกัน ถึงแม้ว่ามีคำกล่าวว่ารูปรวมของวิษณุได้กลายเป็นลักษมีและนารายณ์ เพื่อแสดงสัญลักษณ์ของชีวิตครบครัน พวกเขาจึงแสดงให้เห็นรูปคู่: บราห์มาและสรัสวตี ช่างก่าและปารวตี ลักษมีและนารายณ์ ผู้เดียวเท่านั้นที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด จากนั้นก็มีที่สองและที่สาม เวลาที่พ่อพูดว่า ลูกๆ จงลืมร่างกายของลูก และศาสนาทางร่างทั้งหมด และคิดว่าตนเองเป็น ดวงวิญญาณ นั่น ดวงวิญญาณ คือ ลูกของพ่อ ฉันไม่ใช่ชั้นยาสซึ จงจดจำพ่อและลืมนศาสนาของร่างกาย นี่เป็นสิ่งที่ง่ายดายอย่างยิ่ง เวลาที่พวกเรากำลังนั่งอยู่กับพ่อ บาบานั่งที่นี่ และอธิบายผ่านบราห์มา บัพและดาตาอยู่รวมกัน เช่นที่พวกเขาได้แสดงฝ่าแฝดที่เกิดขึ้นด้วยกัน ดังนั้น นี่คือบทบาทร่วมกันของทั้งสองด้วย มีการอธิบายแก่ลูกๆ แล้วว่า ความจิตสุดท้ายจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทาง หากในเวลาของความตาย สติปัญญาของลูกเร่ร่อนไปที่ใด ลูกต้องถือกำเนิดที่นั่น หากในเวลาของความตายลูกเห็นใบหน้าสามของลูก สติปัญญาของลูกก็ไปที่นั่น ไม่ว่าอะไรก็ตามที่อยู่ในสำนักช่วงเวลาสุดท้ายของลูก นั้นจะมีอิทธิพลอย่างใหญ่หลวง หากในเวลานั้น พวกเขามีสำนึกว่าพวกเขาต้องการจะกลายเป็นเด็กเหมือนกฤษณะและแล้วอย่าได้ถามเลย! พวกเขาจะถือกำเนิดเป็นเด็กที่สวยงามอย่างยิ่ง เวลาที่ ลูกเพียงต้องรักษาความซบซึ้งเดียวเท่านั้นสำหรับช่วงเวลาสุดท้าย

ลูกกำลังทำอะไรในเวลานี้ ลูกรู้ว่าลูกนั้นกำลังจดจำชีบบาบา ทุกคนได้มีมัน ผู้ที่มีมังกุหลาบนกยูงคือ ราเดและกฤษณะ เพราะจะมีเจ้าชายและเจ้าหญิง แต่เมื่อใดเล่า ในยุคทองหรือในยุคเงิน สิ่งนี้ขึ้นอยู่กับความเพียรพยายามของลูก

ลูกจะได้รับสถานภาพที่สูงตามที่ลูกทำความเพียรพยายามมากตามนั้น ลูกพูดว่า เราจะประกาศสิทธิในอาณาจักรเป็นเวลา 21 ชาตเกิด หากมาและบาบาประกาศสิทธินั้น เหตุใดเราจะไม่ทำตามพวกท่านเล่า ลูกต้องเข้าถึงความรู้ด้วยตนเอง แล้วทำให้ผู้อื่นเข้าถึงสิ่งนั้น ลูกต้องทำงานรับใช้มากเพียงนี้ และลูกจะสามารถประกาศสิทธิในผลรางวัลถึง 21 ชาตเกิด

ผู้ที่ไม่ได้ทำความเพียรพยายามที่ดีในโรงเรียนก็ได้รับคะแนนน้อย ลูกได้รับชัยชนะเหนือมายา กิเลสทั้งห้า สงครามของลูกคือ สงครามที่ไม่รุนแรง หากพวกเขาไม่ได้แสดงรวมพร้อมกับสัญลักษณ์

ลูกจะสามารถแยกแยะความแตกต่างระหว่างผู้คนของสุริยวงศ์และจันทร์ทางศรัทธาได้อย่างไร พ่อพูดว่า ลูกทำความเพียรพยายามมากเพียงใด ความจิตสุดท้ายของลูกจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทางตามนั้น ลูกไม่ควรที่จะมีแม้กระทั่งความคิดเกี่ยวกับร่างกายของลูก ลูกต้องลืมทุกสิ่ง พ่อพูดว่า ลูกมาอย่างปราศจากร่างและต้องกลับไปอย่างปราศจากร่าง ลูกเป็นจุดที่แสงเล็กที่กำลังรับฟังด้วยหูและกำลังพูดผ่านปากนั้น ฉัน ดวงวิญญาณทั้งร่างหนึ่งและเข้าไปสู่อีกร่างหนึ่ง เวลาที่ พวกเราดวงวิญญาณกำลังจะกลับบ้าน

บาบาตกแต่งพวกเราอย่างดีมากที่เราจะกลายเป็นเทพจากที่เป็นมนุษย์ ลูกรู้ว่าการจดจำชีบบาบา เราจะเป็นเหมือนกับพวกเขา และสิ่งนี้ได้ถูกอ้างอิงไว้ในกิตะว่า จงจดจำพ่อและมรดก แล้วลูกจะกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ นี่เป็นสิ่งที่ง่ายดายอย่างยิ่ง ลูกยังเข้าใจอีกด้วยว่า จริงๆ แล้ว เราประกาศสิทธิในมรดกจากท่านผ่านบราห์มา วงจรแล้ววงจรเล่า ได้มีการร้องเพลงด้วยเช่นกันว่า การก่อตั้งศาสนาเทพได้เกิดขึ้นผ่านบราห์มา จากการสออดก ลูกจะไปสู่ยุคเงิน ศาสนาหกรบ มีการก่อตั้ง 3 ศาสนาผ่านบราห์มา ได้แก่ บราห์มิน เทพ และหกรบ ในยุคทองไม่มีศาสนาอื่นใด ที่เหลือนั้นมาในภายหลัง ดังนั้น พวกเราจึงไม่มีสายใยใดกับพวกเขา

ผู้คนของบาร์ดได้ลืมนไปแล้วว่าพวกเขาเป็นของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป แต่นั่นก็เป็นส่วนหนึ่งของละคร และนั่นได้ถูกสร้างขึ้นมานในลักษณะเช่นนั้น อัชชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจรรโลงรักถึง:

1. ลูกต้องทำธุรกิจของการศึกษาเล่าเรียนและการสอนผู้อื่นบนพื้นฐานของศรัทธา อยู่อย่างมั่นคงในชะตากรรมของละครอย่าได้วิตกกังวลเกี่ยวกับสิ่งใด
2. ในเวลาสุดท้าย ไม่ควรจะจดจำใครนอกจากพ่อ ดังนั้น จงฝึกฝนที่จะลืมแม้กระทั่งร่างกาย ลูกต้องอยู่อย่างปราศจากร่าง

พร: พร:
ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณพิเศษและมีประสบการณ์กับความสุสันต์ทางจิตวิญญาณในทุกการสอบด้วยการอยู่อย่างพร้อมเสมอ
ยุคบรรจบพบกันคือ ยุคของการคงอยู่ในความสุสันต์ทางจิตวิญญาณ(mauj)
เพราะฉะนั้นให้คงอยู่ในความสุสันต์เสมอและอย่าได้สับสน(munj)
ถ้าลูกเกิดความสับสนแม้เพียงเวลาสั้นๆขณะอยู่ในสถานการณ์ที่เลวร้ายหรือข้อสอบใดๆแล้ว
และช่วงเวลานั้นเกิดเป็นช่วงเวลาสุดท้ายของลูก ความคิดสุดท้ายของลูกจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทาง! ดังนั้น
จงอยู่อย่างพร้อมเสมอ อย่าปล่อยให้ปัญหาใดเป็นอุปสรรคสำหรับลูกในการที่จะกลับมาสมบูรณ์พร้อม
มีสำนึกอยู่เสมอว่าลูกเป็นดวงวิญญาณพิเศษและมีค่ามากที่สุด และทุกความคิด คำพูด และการกระทำของลูกพิเศษ
อย่าปล่อยให้มีความสูญเสียเกิดขึ้นแม้เพียงวินาทีเดียว

คติพจน์: เผชิญหน้ากับปัญหาที่สูงส่ง และปัญหาของการกระทำบาปจะจบสิ้นโดยอัตโนมัติ

*** โอม ขานติ ***